

Igor Hroza

Prosba
sivých
tváří

Igor Hroza

PROSBA SIVÝCH TVÁŘÍ

Je zvláštní, že pro živou mŕru neotočím hlavou, a ta,
kterou jsem viděl mrtvou, mi v hlavě lítostně leží.

© Igor Hroza, 2025

Editor © Josef Pepson Snětivý, 2025

Cover & Layout © Nakladatelství ČAS, Alena Šulcová, 2025

© Nakladatelství ČAS, www.nakladatelstvicas.cz, 2025

ISBN 978-80-7475-539-2 (ePUB)

ISBN 978-80-7475-540-8 (Mobi)

ISBN 978-80-7475-541-5 (pdf)

Sláva životu a smrti

Nač hledat důvod k umírání,
když důvod k žití ještě nalézám.

ČTENÁŘ

Ruko má,
přejížděj prsty po stránkách.
Uši mé,
zavřete oči před zvukem.
Tělo mé,
ciť kráčení trav.
Nohy mé,
zastavte,
ležte nehybně.
Oči mé,
brouzdejte černobílým světem.

VIVERS

Nač hledat nebe?
Nač lehávat v travách?
Nač brodit se kameny,
hlínou,
šterkem a pískem?
Nač spát pod stromy ve stínech?
Nač pěstovat,
chovat,
jíst a zabíjet?
Nač bědovat Bohu?
Nač křičet a lhát?

Nač veselit se?
Nač se smát?
Protože miluji tě,
andělíčku Vivers.

KÉŽ BYCH

Kéž bych, Živote,
snil o tvé kráse jen.
Kéž bych, Živote,
vídával tebe jen.
Kéž bych, Smrti,
tě nikdy nepotkal.
Kéž bych, Smrti,
tvé moci neznal
a nezřel zlosti tvé.
Kéž bych, Živote,
žil s tebou jen.
Kéž bych, Smrti,
zavrhl tě a věčně neviděl.

ČLOVĚK

Kdes, člověku,
přestal se snažit?
Kdes, člověku,
přestal být dobrým?
Kdes přestal hledat?
Kdes přestal počítat dny?
Kdes přestal trhat kalendáře?
Kdes začal plýtvat svou osobou?

STÍN A SVIT

Stín přechází stín.
Naděje naději.
Jen procházej tmou.
Jen důvěřuj strachu,
že chrání tě,
že brání smrti,
by vzala život tvůj.

Stín přechází stín.
Mraky slunce a svit.
Jen důvěřuj světlu,
že zastaví lid,
že umocní zkázu,
že nabude dojmu,
že pozbyde muk
a pozbyde bolu.

ŽIVOTNÍ CYKLUS

Probuzen.

Sním,
stále sním.

Probuzen.

Spím,
ve snech sním.

Probuzen.

Snídám,
obědvám,
večeřím,
jím.

Probuzen.

Chodím,
běhám,
lehávám.

Probuzen.

Bez duše kolísám.

Probuzen.

Jen se sny sním.

Probuzen.

Jen umírám.

Probuzen.

Usínám.

Probuzen.

Spím.

Probuzen.

Nežiji.

Probuzen.

Hniji.

Probuzen.
Mučen jsem.
Probuzen.
Bez nohy.
Bez ruky.
Bez hlavy.
Bez hrudi.

Probuzen.
Jak kámen hniji.

MANIAK VEČERNÍHO ŠERA

Plakat tiše
bez slz
a bez emoce.

Naříkat,
sténat,
svíjet se v pláč,
ač bez smutku,
bez hněvu,
jen ze všednosti bytí.

Plakat a naříkat.
Vzlykat a sténat.
Nad volností,
jež nás bortí.
Nad volností,
jež nás ničí
a jež tvoří z nás maniaky večerního šera.

ULICE

Ležet na chodníku,
brodit se svou krví
a doufat, že se vrátí.

Ležet,
brečet,
vřeštět,
křičet prosby duchů,
jež odcházejí s výsměchy.
Ležet,
bezmocně se válet
a přidávat krvi slanou pachut' slz.

Kéž bych vstal
a krev mne přestala omezovat.

MELANCHOLICKÝ MONOLOG

Pohřbívám krev,
však sušší než prach.
Umírám bez nemoci.
Hniji v pekle živém.
Tančím, zpívám, básním Bohu,
však v prázdnotě,
však bez účelu.

Žiji.
Krásný den, noc i večer.
Žiji.
Spokojen,
však nenaplněn.
Jsem.
Krásný les, luka, strom i mech,
však nevinné Krásy,
jež již nedoufají v nalezení.
Jsem.
Spokojen,
šťasten,
uvnitř ničen.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Prosba sivých tváří.
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.